

søgelse den 6. Marts, i nogen Grad er ført bag Lyset netop af Bankinspektionen, og at de har haft nogen Grund til at henvise til, at Bankinspektionen her har haft en modsat Virkning af den, den skulde have, idet den jo nemlig skal være — ja, en Garanti maa man vel ikke sige, men en Institution, der i nogen Grad skal kunne forebygge saadanne store Bankkrak. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere de Regler, som Bankloven har for Bankinspektionens Tilsyn. Der staar i § 18: „Bankinspektøren fører Tilsyn med Overholdelsen af de i nærværende Lov for Bankerne givne Forskrifter“; og endvidere staar der: „Det paahviler Bankinspektøren, i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren givne Forskrifter, at foretage jævnlige Undersøgelser af de enkelte Bankers Virkemaade og Forhold, hvorved der ikke af Banken maa forholdes ham nogen Oplysning.“ Bankinspektøren har altsaa i Henhold til Loven kunnet lukke Banken allerede den 6. Marts, da Loven andetsteds siger, at naar det er oplyst, at der er tabt mere end 50 pCt. af Aktiekapitalen, maa Bankinspektionen skride ind. Nu spørger jeg altsaa: Naar vi nu ser paa Bankinspektionens Virksomhed ved alle disse Bankkrak — en 30—40 Stykker er det vel —, som har hærget vort Land, findes der saa mere end nogle ganske faa, hvor denne Lovs, Paabud er blevet overholdt, nemlig, at der ikke maa være gaaet mere end 50 pCt. af Aktiekapitalen tabt, forinden Bankinspektionen skal skride ind? Nej, for langt de flestes Vedkommende er Forholdet det, at ikke alene Aktiekapitalen er tabt, men tillige en større eller mindre Del af Sparernes Penge. Det forekommer mig derfor, at mange ude omkring i Landet, som nu har lidt smertelige økonomiske Tab, fordi de stolede paa Bankinspektionen, maa sande, at der ikke kan tillægges Bankinspektionen den Betydning, man har troet. Naar Bankerne under Bankinspektionens Tilsyn ikke bliver lukket, før der praktisk talt er tabt saa meget, der kan tabes, synes Tilsynet at være betydningsløst, og saa forstaar jeg ikke, hvorfor Bankinspektionen skal opretholdes. Den højtærede Statsminister lovede Deputationen at ville undersøge dette Forhold; men i alt Fald i August var der ikke tilflydt Deputationen nogen Meddelelse om, at Undersøgelsen er afsluttet. Jeg skrev, kort efter at jeg fik den Meddelelse, til Erhvervsministeriet; men til Dato har jeg heller ikke hørt noget fra dette Ministerium. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, om Under-

søgelsen er tilendebragt, og hvilket Resultat den højtærede Erhvervsminister er kommet til.

Jeg har endnu en Henvendelse til Erhvervsministeriet. I 1916 kom der en Ændring af Loven om Navigationsskoler her i Landet. Forud for denne Lovs Vedtagelse rejste en ministeriel Embedsmand rundt til de daværende Navigationsskoler og forhandlede i alt Fald med nogle Kommuner om, hvorvidt disse vilde være villige til at give Tilskud til Skibsførerklassen, da Staten ellers saa sig nødsaget til at inddrage en Del af disse Klasser, fordi der skulde indføres Bepærelser paa Budgettet. Denne Henvendelse skete ogsaa til Marstal Kommune; og Marstal, der er Havnepladsen for den næststørste Sejlskibsflaade i Landet — den er den største, saa vidt jeg ved, udenfor København — kunde naturligvis ikke tænke sig, at Staten kunde tage Skibsførerklassen fra Navigationsskolen paa et saadant Sted. Marstal Kommune nægtede derfor at betale noget dertil, idet den mente, at Statens Repræsentant naturligvis maatte komme til det Resultat, at Skibsførerklassen maatte vedblive at bestaa der. Det skete imidlertid ikke; Skibsførerklassen blev taget bort fra Marstal Navigationsskole, og dette havde til Følge, at samtidig gik ogsaa Antallet i Styrmandsklassen ret betydeligt ned. Marstal Kommune blev da hurtigt klar over det uheldige i, at de af Hensyn til Kommunens Økonomi havde stillet sig afvisende overfor det Krav, der var blevet rejst af Staten, og man henvendte sig derfor til det daværende Handelsministerium for at faa Marstal Navigationsskole sidestillet med Skolerne paa Bogø og Fanø, hvor Skibsførerklassen er opretholdt, mod at Kommunen ydede Halvdelen af, hvad det kostede, og Staten den anden Halvdel. Ved Ændringen af Loven om Navigationsskoler er der indført en Paragraf, hvorefter dette kan ske administrativt. Imidlertid fik Marstal Kommunalbestyrelse den Besked fra Erhvervsministeriet, at Skibsførerklassen maatte oprettes igen paa Betingelse af, at Kommunen selv afholdt Udgifterne dertil. Og Marstal Kommune, som paa det Tidspunkt var forholdsvis velstillet — det var i de Tider, hvor Skibsfarten dog i alt Fald gav et nogenlunde rimeligt Udbytte, og Byens Skatteprocent laa paa 4 —, fandt altsaa, at den under Hensyn til den Betydning, Skibsfarten havde for Marstal, ikke havde Raad til at undvære Skibsførerklassen, selv om Byen skulde betale alt, hvad den kostede. Nu har de indsendt et Andragende til Erhvervsministeriet, om de ikke maa blive ligestillede med Fanø